

Na břehu - Radek Čihák

Černá tma se rozestoupí – blíž
Na konci světa světlo jasné rovněž zhasne, víš
Znalý konce, nevyrušíš čas
Řádky touhy, čáry šmouhy
Na polštáři zůstal pouhý vlas

V hodinách se tikot stmívá
První stín má temný klín
Vesmír se dnes neukrývá, vesmír má barvu žlutou
k půlnoci se pomodlím

ref: Stanul jsem na břehu a sbírám odvahu
střelka se točí dokola, vzhůru či dolů po svahu
Svírán prostorem: Mám přání: Nemít přání
Až se kola rozjedou, syrou tmou
tehdy se zase hloupě budu ptát, proč se vše musí stát
Až se kola rozjedou, od tebe za tebou
zeptám se vody, ohně, vzduchu a hejna duchů

Svíčka letí a na stropě je bezejmenný kříž
Zvonek cinká, láska spinká, kámen nůžky, papír, bič a plyš
Okna píseň oprýskaná něžně vzdychá tónem paměti
Vírou zmáčen, pochybami vláčen
na polštáři slzy z perleti

Kalich vůní prochází se pokojem, v němž zbytky dechu sál
Zaklínání nad svítáním – v boji loutek nikdo nevyhrál
Meluzína zapomíná na bonton, když hučí vzkazy loňských doteků
Slůvka dále, prázdný šálek, zajíknutý pokoj v úleku

ref: Stanul jsem na břehu a sbírám odvahu...